పార్వతి

రాయప్పూరు శేషారత్నం

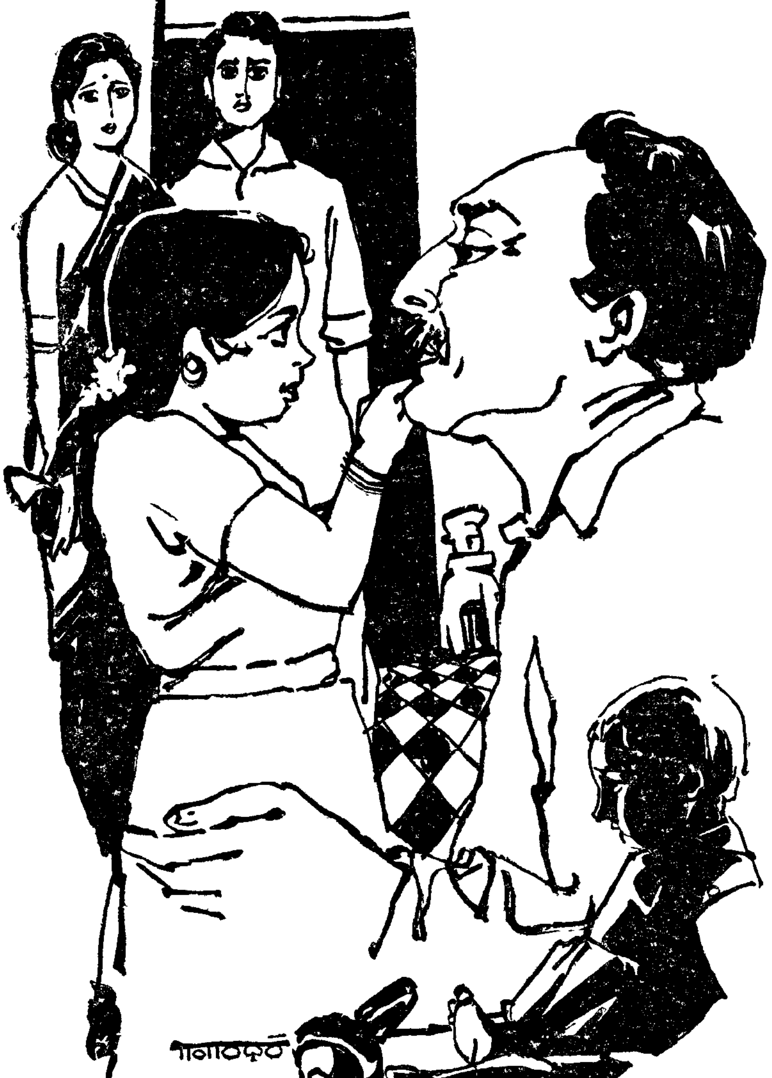

'పడుకున్నావేమి, కాంతం ?' అన్నారు మాతిదగ్గర కాళ్ళు కడుక్కోటానికి వచ్చిన రామనాథంగారు, బాదం చెట్టు క్రింద మలకమంచం మీద పడుకున్న భార్యను ఉద్దేశించి.

'అబ్బే, ఏమీ లేదు. పిల్ల పెళ్లి బడలికవల్లనేమో నీరసంగా ఉంటేను, ఇప్పుడే పడుం వాల్చా' అని కాంతమ్మ లేచింది.

'లేస్తావెందుకు, పడుకో. ఇంక మనకి శ్రమపడి చేయవలసిన కార్యాలు లేవు. పిల్లవాడి పెళ్లి అంటావా, దానికై మనము బెంగపెట్టుకొని కష్టపడ నక్కర లేదు' అని కూతుళ్లకు పెళ్లిళ్ళ చేసేసినందుకు సంబరపడిపోయాడు.

అప్పటికి రామనాథం గారి రెండవ అమ్మాయి జానకి పెళ్లయి నెల రోజులయింది. రామనాథంగారికి ముగ్గురు కొడుకులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు. స్కూలు మేష్టరు చేస్తున్న రామనాథం గారికి సంసారం మోయుట బరువుగానే ఉన్నది. ఉన్న పెంకుటిల్లు తప్ప వేరే ఆస్తి ఏమి లేదు. పెద్ద కుమార్తెకు, ఇద్దరు కొడుకులకు ఇదివరలోనే పెళ్లిళ్ళ అయిపోయాయి. పెద్దమనిషి కాకుండా జానకికి కూడా పెళ్లి చేయాలని పట్టుబట్టి, ఆమెకు పన్నెండవ సంవత్సరము పూర్తి కాకుండా పెళ్లి చేసేశారు. ఈ పెళ్లికి ఇల్లు తనఖా పెట్టి రెండు వేలు అప్పు చేయడమైనది. పోటి మంచితనంతో రోజులు వెళ్లబుచ్చుతున్నారు. మూడవ కుమారుడు నారాయణ బి. ఎ. మొదటి సంవత్సరము చదువుతున్నాడు.

ఆ రాత్రి కాంతమ్మకు భోజనం సహించ లేదు. ఆ రోజే కాదు, ఆ మర్నాడు, మూడోనాడు కూడా అలాగే ఉంటే 'ఇదేమిటి, ఈ వయస్సులో ఇపుడు మళ్లీ నాకు... తలచుకోటానికే భయంగా వుంది. పిల్లకు పన్నెండు ఏళ్ళు నిండుతాయి. కానుపు వెనుకపట్టిం దనుకున్నాను. కూతురు, కోడళ్లు, పిల్లల తల్లులు అయ్యారు. వారితో సమానంగా మళ్లీ నేను కూడానా ! భగవంతుడా ఏమిటి నాకు ఈ పరీక్ష. నేనెలా తలెత్తుకు తిరగను ? రెండవ ఆడపిల్లకి పెళ్లి చేసి, పిల్లవాడి చదువుకూడా ఇంక రెండు సంవత్సరాలలో పూర్తవుతుందని సంబర పడినానే. ఇంక మూడు సంవత్సరాలలో ఆయన రిటైరు అవుతారు కూడాను' అనుకుంటూ ఇంక మీదట ఆలోచించలేక కుళ్లి కుళ్లి ఏడ్చింది.

వంట ఇంట్లో ఏడుపు విని రామనాథంగారు వచ్చారు. 'ఏమిటి, కాంతం, ఏమయింది ?' అంటూ కంగారు పడిపోయారు. భర్తతో తనకి కలిగిన అనుమానము చెప్పకోలేకపోయింది అలా అని మనస్సులో ఇముడ్చుకోలేక బావురుమంది ఎంతగా ప్రశ్నించినా అసలు సంగతి రామనాథం గారికి చెప్పలేక పోయింది. ఇదంతా తన అనుమానమే కావచ్చు, పిల్ల పెళ్లితో తన ఆరోగ్యం డెబ్బ తిని ఉండవచ్చు, అనవసరంగా భయపడుతున్నానేమోనని తనకి తానే ధైర్యం తెచ్చుకొంది. 'అబ్బే, ఏమి

లేదు, ఎంతకాలం పెంచినా ఆడపిల్లలు పరాయివాళ్లేను. ఆ అడ్డు కాస్తా తీరితే జానకినికూడా వాళ్ల అత్తవారు తీసుకుపోతారు. తలుచుకుంటే బాధ అనిపించింది' అని భర్తకి సమాధానం చెప్పింది. ఆ మాట రామనాథం గారికి నమ్మకం కలిగించకపోయినా, మరేమీ అడగలేక ఊరుకున్నారు.

జానకి సహాయంతో వంట యిల్లు సర్దుకువచ్చి పడుకున్న కాంతమ్మకు మనస్సులో బెంగగానే ఉంది. తిరిగి లేచి వెంకటేశ్వరస్వామివారి పటానికి దండం పెట్టుకుంది. 'నా కీ వయస్సులో ఇంక సంతానం వద్దు, తండ్రీ. ఇది అనారోగ్యానికి దారితీసినా, నా ప్రాణానికే ముప్పు తెచ్చినా కూడా సంతోషమే, భగవంతుడా' అని వాపోయింది.

మరి రెండు నెలలు గడిచేసరికి తను ఏ విషయంలో భయపడుతోందో, అదే జరిగిందని నిర్ధారణగా కాంతమ్మకు తెలిసిపోయింది. మనసులోని బెంగ ఎవరికీ చెప్పుకోలేక, ఆ వయస్సులో వచ్చినదాన్ని ఆనందంగా అనుభవించలేక సిగ్గుతో కృంగిపోయింది. క్రమంగా ఈ సంగతి రామనాథం గారికికూడా తెలిసింది. ఇంతకాలం భార్య అనారోగ్యంగా వున్న కారణం తెలుసుకొన్న మీదట చాల సిగ్గుపడి పోయారు. చేయవలసిన కార్యాలు అన్నీ అయినట్టే, ఇంక నడుం విరుచుకోవచ్చు అని అనుకున్న ఈ రోజులలో మళ్లీ పుట్టనున్న పసికందుని ఎప్పటికి పెంచి పెద్దచేయగలను అని బాధపడ్డారు. కాని మగవాడు కనుక అంతలోనే తేరుకొని 'మనకేమి లోటే, కాంతం, అన్ని పనులూ అయిపోయినట్టే గదా. ఈ పుట్టే పసికందుని పెంచలేకపోతామా ఏమిటి? అబ్బాయిలు ఇద్దరు ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారుగా, ఎవరయినా సహాయపడగలరు' అంటూ భార్యను ఓదార్చారు.

ఎవరు ఎన్ని చెప్పినా, కాంతమ్మ మనస్సులో బెంగ మాత్రం పోలేదు, ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బ తింది పురిటిరోజులు దగ్గరపడేసరికి మనిషి బాగా నీరసపడింది. పెద్ద కోడలూ, పెద్ద కూతురూ సహాయానికి వచ్చారు. వాళ్లకు పురుళ్లుపోసి, మనుమలతో కాలక్షేపం చేయవలసిన వయస్సులో తన పురిటికై వాళ్లు రావలసి వచ్చిందని కాంతమ్మ ఇంకా బాధపడసాగింది.

ఎవరు ఎన్నిరకాలుగా అనుకున్నా జరిగేది జరగక మానదు. ఏదయితే వద్దని గట్టిగా కోరుతామో అది జరిగితీరుతుంది. కావాలనుకున్నది జరిగినా, జరిగినట్లు అనిపించదు.

వండుకున్న అమ్మ తినక మానుతుందా, కడుపుతో ఉన్న అమ్మ కనక మానుతుందా అనినట్లు ఒకరోజు రాత్రి రెండు గంటలకు కాంతమ్మకు నొప్పులు ప్రారంభమయినాయి. కాంతమ్మ మూలుగులకు లేచిన కోడలు, కూతురు కంగారుపడి రామనాథంగారినీ, నారాయణనూ లేపారు. రామనాథంగారికి కాలూ, చెయ్యీ ఆడలేదు. 'అబ్బాయి, నారాయణా, సైకిలు మీద త్వరగా వెళ్లి రత్తాలుని పిలుచుకురారా' అని పెద్ద అమ్మాయి చెప్పింది. రత్తాలు అంతవరకూ వారి ఇంట పురుళ్లుపోస్తున్న ఎరకల మనిషి.

రత్తాలు గుమ్మంలోకి వచ్చేసరికే పురుడు వచ్చేసింది. 'ఆడపిల్ల'అని తెలియజేసి, పిల్లకి నీళ్లుపోసి ప్రక్క మార్చి కాంతమ్మని పడుకోబెట్టి, తన పని చూసుకుంది. 'అమ్మగారు బాగా నీరసంగా ఉన్నారు. తెల్లవారిన తర్వాత కాస్త కాఫీ ఇవ్వండి. నేను మళ్లీ రేపు వస్తాను. శాస్త్రుర్లుగారి అమ్మాయి పురిటికి ఎచ్చింది. నిన్నటినుండీ నొప్పులు పడతా ఉంది. ఇదే తొలిచూలు గనుక ఆ మాత్రం అవస్త అవుతాది' అని సణుక్కుంటూ పోయింది.

కాంతమ్మకి అతి నిస్త్రాణగా ఉంది. అందరూ వచ్చి చంటిదాన్నీ, కాంతమ్మనూ పలకరించారు. కాని, ఆమె మాత్రం పెదవి విప్పి ఎవరినీ పలకరించలేదు. కంటితో చూసి నీరసంగా కళ్లు మూసుకునేది. అతి నీరసంగా ఉండి ఒళ్లంతా తిమ్మిరి ఎక్కుతున్నట్లు, మగతగానూ అనిపించింది. కాని నోరు విప్పి ఇలా ఉందని ఎవరికీ చెప్పలేకపోయింది. క్రమ క్రమంగా ఏదో మత్తుగా ఉండి ఇంట్లో వాళ్ల మాటలు కూడా చెవినిబడలేదు. కాఫీ కలిపి తీసుకు వచ్చిన పెద్దకూతురు 'అమ్మా, అమ్మా' అని ఎంత పిలిచినా పలకలేదు. ఆమె కంగారు పడి తండ్రిని పిలిచింది. పురిటి గదిలోకి వెళ్లి తల్లిని ముట్టుకొని కుదిపింది. కాని మనిషిలో కదలికలేదు. కాళ్లూ, చేతులూ వేలబడినట్లు అనిపించింది. ఈ పరిస్థితి చూచిన రామనాథంగారు కంగారు పడిపోయారు. 'నారాయణా, డాక్టరు శర్మగారిని త్వరగా పిల్చుకురా' అన్నారు.

ఆ శర్మగారు వచ్చి చేసినదేమీలేదు. ఆమె చనిపోయిందని మాత్రం చెప్పవలసి వచ్చింది.

కాంతమ్మ ఏనాడో దేముడికి మొక్కుకున్న మొక్కు ఈ విధంగా తీరింది కాబోలు. కొడుకులు వచ్చారు, తల్లికి చెయ్యవలసిన కర్మకాండ జరిపారు. ఇంత బాధలో చంటిదానిని చూసే వారేలేరు. 'ఇది పుట్టి అమ్మని చంపింది' అని తిట్టిపోశారు. ఈ మాట రామనాథంగారి చెవిని బడినా, ఆయన ఏమీ అనలేకపోయారు. పెద్ద వయస్సు వచ్చి మీదపడుతోంది. బండి చక్రాలలో ఒకటి విరిగిపోయింది. ఈ చంటిదాన్ని ఎలాగ పెంచటమా అనే ఆయన బెంగ. 'నా ఎదురుగానే దాన్ని తిట్టిపోస్తున్నారు. పుట్టి ఇంకా మూడురోజులు కాలేదు. ఇపుడే ఇది అందరికీ బరువుగా ఉంది ముందురోజులు ఎలాగ వెడతాయి? కోడళ్లు, అమ్మాయి కూడా పిల్లల తల్లులే. ఈ నెత్తురు గుడ్డుని ఎలా పెంచను?' అని మథనపడ్డారు.

పదిరోజులు గడిచేసరికి రామనాథంగారు పది సంవత్సరాల వయస్సు పెరిగినంత శుష్కించిపోయారు. ఇంటినిండా పిల్లలు, మనుమలు, బంధువులూ ఉన్నా ఏమిటో శూన్యంగా ఉన్నట్లే తోచింది.

చంటిదాన్ని ఆవుపాలుపోసి పెంచుతున్నారు. ఒక నెల గడిచేసరికి ఎక్కడి వాళ్లు అక్కడ సర్దుకున్నారు. పెద్ద కొడుకు మాత్రం భార్యని, పిల్లలని అక్కడ వదలి వెళ్లాడు, తండ్రికి ఆసరాగా ఉంటారని. తనకు ఆదరించే అమ్మ కరువయిందని ఆ చంటిదానికే తెలిసింది కాబోలు, వదినకి తీరుబడి అయి పాలుపడితే త్రాగేది. లేకపోతే నోట్లో వేలు వేసుకునేది. క్రమంగా బోర్లాపడటం, ప్రాకడం, నడవ నేర్చింది.

పెద్ద కోడలు విశాలాక్షి ఇంటికి దిక్కయింది. పెద్ద కొడుకు నరసింహం

ఆరోగ్య అనారోగ్య
పరిస్థితులలో మహిళలు
ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు ఆధారపడునది
లోధ్ర
60 సంవత్సరముల పైగా ప్రసిద్ధినొందినది

కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14
ఏజెంట్లు:
సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు (ఏజన్సీస్)
విజయవాడ - సికింద్రాబాదు - మధురై
బరంపురం బెంగుళూరు

తెల్లవెంట్రుకలుండవు
పొగడడం మాకు ఇష్టంలేదు. "Palitari" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లగా మార్చును. మొదట తెల్లవానిని నల్లనిగామార్చి, ఆటుపైన నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి, కంటిచూపువృద్ధిపరచును. లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభం లేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర రు. 10/-
Sri Krishna Chandra Vaidya
(APH) P. O. Katrisarai (Gaya)

వాయిదాల మీద ట్రాన్సిస్టర్లు
ప్రతి పట్టణం, నగరంలో స్వంతపూచీ మీద ప్రఖ్యాత న్యూమోడల్ 'నేషనల్' పోర్టబుల్
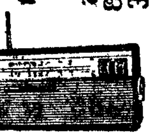
3 బ్యాండ్లు ఆలీవరల్డ్ ట్రాన్సిస్టరు ఇప్పుడు నెలకు రు. 10/-ల వాయిదా చెల్లుబడిమీద పొందండి. వ్రాయండి.
JAGSON AGENCIES (WAP-25)
P. B. 1212, Delhi-6

పార్వతి

ఆ పూరికి బదిలీ చేయించుకొన్నాడు చంటి దాని ఏడుపు వింటే మాత్రం రామనాథం గారి గుండె తరుక్కుపోయేది. దాన్ని 'పార్వతి' అని పిలుచుకునేవారు. ఇంట్లో మిగతా అందరూ 'చంటీ' అని పిలిచేవారు.

ఎవరైనా తెలిసినవారు రామనాథంగారిని 'అలాగ అయిపోతున్నారేమిటండీ' అని పలకరిస్తే, 'ఇంకా మా పార్వతిని పెంచి పెద్దచేసి ఒక అయ్యచేతిలో పెట్టాలి, అందుకే బ్రతుకుతున్నాను' అని కళ్ళు ఒత్తుకునేవారు. 'కాంతానికేమి, అదృష్టవంతురాలు. ఇంకా నేను ఉన్నాను' అని బాధపడేవారు.

కాలచక్రం మామూలుగా తిరిగిపోతోంది. ఒకరోజు రామనాథంగారు 'పెద్ద కోడలు బుద్ధిమంతురాలు. వాళ్ళిద్దరూ ఆదుకుని చూస్తున్నారు కనుకనే ఇంకా బ్రతికి ఉన్నాను. జానకిని అత్తవారింటికి పంపించాను. మూడవవాడు కూడా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు, వివాహమయింది. నేను రిటైరయి అపుడే రెండు ఏళ్ళు అయింది. పార్వతికి అయిదో సంవత్సరం. బడిలో వెయ్యాలి' నేను చెప్పే ట్యూషన్లతో నెలకు నలభయి రూపాయలు వస్తున్నాయి. జానకి పెళ్ళికిచేసిన అప్పు తీరలేదుగదా, తర్వాతవచ్చిన చిక్కులతో, ఖర్చులతో అప్పు ఇంకాపెరిగింది. నేనెంత, నాసంపాదన ఎంత ? అందుకనేగా, ఒక్క పదిరూపాయలు మాత్రం ఖర్చుకు ఉంచుకొని మిగతాది కోడలికే ఇస్తున్నాను. ఈ విధంగాచూస్తే పార్వతి పెళ్ళికి ఏమి నిలవచేయగలను ? మిగతా కొడుకు లిద్దరినీ డబ్బు పంపమనటానికి నాకేమొహమాటంగా ఉంది. నాకన్న కూతురుబరువు నేను బ్రతికిఉండగా ఇంకొకరినెత్తిన పెట్టను. ప్రావిడెంటు ఫండు బాపతుది పద్దెనిమిదివందలు వచ్చింది. అది పార్వతిపేర బ్యాంకులోవేస్తాను. మరి ఇంటిమీద అప్పో ? బేరంచూసి ఇల్లు అమ్మేస్తే, అది బహుశః అప్పుకి సరిపోవచ్చు. ఏదయినా, పెద్దవాడికి ఈసంగతులు చెప్పాలి' అని ఆలోచనచేసారు.

పెద్దకొడుకుతో సంప్రదిస్తే, అతను తండ్రి ఆలోచనని బలపరిచాడు. ఇంతగా మనస్సు విప్పి మాట్లాడుకోనుటవలన రామనాథంగారికి ఏదో పెద్ద బెంగతీరినట్లు అనిపించింది. ఆయన మనస్సు అంత విశ్రాంతిని సహించలేకపోయింది. హఠాత్తుగా గుండెల్లో నొప్పివచ్చి తట్టుకోలేకపోయారు.

పుట్టి తల్లినీ, పెరిగి తండ్రినీ పోగొట్టుకున్న పార్వతికి ఏ ఎండకి ఆ గొడుగుపట్టి రోజులు గడుపుకోవటం అయాచితంగా అలవాటయింది. పెద్ద అన్నయ్యే తండ్రి, పెద్ద వదినే తల్లిగా భావించేది. మిగతావారి దగ్గర చనువు తక్కువ. అక్కయ్యలయినా చుట్టపుచూపుగా వచ్చి వెళ్ళేవారేగాని ఎక్కువగా ఆపేక్ష చూపినదిలేదు — తల్లీ, తండ్రి అంత త్వరగా పోవటానికి పార్వతే కారణమయినట్లుగా మాట్లాడేవారు. అందువలన పార్వతికి పెద్ద వదినే ప్రాణం. అన్నయ్య పిల్లలతో ఒకతెగా పెరిగింది. నెత్తురుగుడ్డుగా ఉన్నప్పటి నుండీ పెంచిన మమకారంతోనయితేనేమి, సహజంగా జాలిగుండె గలది గనుకనయితేనేమి, విశాలాక్షి పార్వతి అంటే చాల ఆపేక్షగా ఉండేది, చనువుగా విసుక్కునేది కూడా.

ఏవిధమయిన మార్పూలేకుండానే మరొక పది సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. పెద్దదయిన పార్వతికి ముందు పెండ్లిచేసి ఆవిూదట తనకు కుమార్తెకు చేద్దామని, నరసింహం సంబంధాలు చూడటం మొదలు పెట్టాడు. ఎంతటి గడ్డుపరిస్థితులు వచ్చినా, తండ్రిదాచిన పద్దెనిమిదివందలూ వాడుకోలేదు. కాని అది కట్నానికయినా సరిపోదని త్వరలోనే తెలిసిపోయింది.

'మానాన్న అడిగిన రెండువేల అయిదు వందలూ ఆయనకు ఇచ్చి, అదిగాక నాకు ఒకవేయిరూపాయిలు కావాలి. నేను చదువుకునే రోజులలో డబ్బుచాలక స్నేహితుని వద్ద అప్పుచేశాను. అందుచేత మొత్తం మూడువేల అయిదువందలు ఇస్తేమాకేమీ అభ్యంతరంలేద'ని ఒక పెండ్లికొడుకు ఖచ్చితంగా తెలియజేశాడు.

వ్యవసాయమే వృత్తిగానున్న మరొక పెండ్లికొడుకు అధమం మూడువేలయినా ఉంటే పొలానికి రిపేర్లుచేయించి, సాగుచెయ్యాలని మనస్సులో అనుకొని, పైకి 'మూడువేలయినా కట్నం తీసుకోకపోతే

'చిన్నతనంగా ఉంటుంది' అన్నట్లు చెప్పాడు.

ఇంకొక పెండ్లికుమారుని తండ్రి 'అధమం నాలుగువేలయినా ఇచ్చేటట్లయితే వచ్చి పిల్లని చూసుకుంటాము. మాకు పిల్ల అందచందాలతో నిమిత్తంలేదు. కన్నుగ్రుడ్డి, కాలుకుంటి కాకుంటేచాలు' అని వ్రాశాడు. ఈవిధంగా ఒక ఏడాదిలో అయిదారు సంబంధాలు దాటిపోయాయి.

ఈ సంగతులన్నీ చూస్తున్న పార్వతి 'అమ్మ ప్రేమ ఏమిటో తెలియదు. కాని, వదిన ఆదరంమాత్రం ఎరుగుదును. నా కోసం అన్నయ్య ఎంత బెంగపడిపోతున్నాడో. వాళ్ల సంసారమూ, కష్టాలే కాకుండా నేను కూడా ఉన్నాను. మిగతా అన్నలుగాని, అక్కలుగాని నా గురించి ప్రేమతో ఒక్క మాట అయినా ఉత్తరంలో వ్రాయరు. పైగా, నాన్న దాచిన డబ్బు కట్నానికి సరిపోదని, మిగతా అన్నలను ఇద్దరిని చెరొక వెయ్యిరూపాయిలు సర్దమని పెద్ద అన్నయ్య వ్రాశాడట. దానికి సమాధానంగా వారు, మనము తూగలేని సంబంధం చూడటంకంటె, తక్కువ కట్నానికి ఏదో ఒక సంబంధం చూడమని వ్రాశారట. ఆ ఉత్తరం చూచి కొని పెద్ద అన్నయ్య, పాపము, ఎంత బాధపడ్డాడో ఆ రోజున వాళ్ల మన స్తత్వాలు అర్థముగాక. అంతా ఒక తల్లి

పార్వతి

పిల్లలమే అయినా, మిగతావారికి పెద్ద అన్నయ్యకు ఎంత తేడాఉంది? ఏమైనా, నేను వీళ్ల ఋణం తీర్చుకోలేను' అని అనుకోసాగింది అప్పుడప్పుడే జ్ఞానం తెలుస్తున్న పార్వతి. అన్న, వదినెల ఆదరానికి సంతోషించకుండా ఉండలేకపోయింది. నాలుగవఫారంతో స్కూలు మాని, వదినెగారికి పనిపాటలలో సహాయపడేది. అన్నగారి పిల్లలకు బట్టలు కుట్టేది. తీరికవేళలలో ఇంటివద్దనే చదివి మెట్రిక్ పరీక్ష ప్యాసయింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం వారి పౌరోహిత్య బ్రాహ్మణుడు అవధాన్లుగారు వచ్చి 'అమ్మాయి, పార్వతీ, వదినె నొకసారి పిలు అమ్మా' అన్నాడు ఎదురుగా కనబడిన పార్వతితో. 'వదినా, అవధాన్లుగారు వచ్చారు, నిన్ను పిలుస్తున్నారు' అని చెప్పి, వదినెగారు ముదంరి అరుగు మీదకు రాగానే, పార్వతిలోని గదిలోకి వెళ్లిపోయింది.

అవధాన్లుగారు 'మరేమీలేదమ్మా, మన పార్వతికి భేషయిన సంబంధం తెచ్చాను. మంచి ఆస్తిపరుడు. కట్నం అక్కర లేదుట. కాని, నువ్వు కోపడనంటే ఒక్క మాట చెబుతాను. రెండో పెళ్లిసంబంధం. మొదటి భార్యకి నలుగురు పిల్లలు. కాని అతనికి ఏమంత పెద్ద వయస్సు కాదు: నలభై ఏళ్లు ఉంటాయి' అంటూ చావు కబురు చల్లగా చెప్పమన్నట్లు ఒక్కొకటే బయట పెట్టాడు.

ప్రక్క గదిలో నున్న పార్వతికి ఈ సంభాషణ వినబడింది. అంత కట్నం అక్కర లేకుండా చేసుకునే ఉదార పురుషుడు ఎవరా అని ఆశ్చర్యపోయింది. కాని వదినెగారు ఏమంటుందో? పిల్లలున్నా, తన కంటె రెట్టింపు వయస్సు అయితే మాత్రమేమి? ఇంతకన్న ఈడుజోడు అయిన సంబంధం తెచ్చి చెయ్యాలని అన్నయ్యకు ఉండవచ్చునుగాని, ఎలాగ సాధ్యమవుతుంది? వాళ్లకే మొగపిల్లల చదువులు: ఆడపిల్లల చదువులు, ఆమీట ఆడపిల్లలకు కట్నాలు, ఎన్ని బాధలు లేవు గనక. ఇంతకాలం తనను ఎంతో ప్రేమతో పెంచారు, ఇకమీదట తను వారికి ఏ మాత్రం బరువు కాగూడదను కొన్నది. అన్న, వదినె వారంతట వారు ఈ సంబంధానికి ఒప్పుకోలేకపోతే, తానే వారిని ఎలాగయినా అంగీకరింపచేయాలని నిశ్చయించింది. అరుగుమిద వదినెగారి మాట వినవస్తున్నది.

'ఎంత డబ్బు లేనివాళ్లమయినా, అంత మంది పిల్లలున్న రెండో పెళ్లి వాడికి ఇస్తామనుకున్నారా? తల్లీ, తండ్రిలేని పిల్లని చూచి ఈ మాట అనటానికి మీకు నోరేలావచ్చింది' అంటూ దులిపేస్తోంది విశాలాక్షి అవధాన్లుగారిని

'అందుకనే ముందరే చెప్పానమ్మా, కోపపడవద్దని అతనికేమి, డబ్బులేదా? కాదా అంటె ఇల్లు దిద్దుకోటానికి ఆడదిక్కు ఎవరూ లేరు వంటమనిషిని పెట్టుకుంటే ఇల్లు గుల్లచేస్తుంది అని గాని, అతనికేమి తక్కువ? కో అంటే కొండమీద కోతి దిగివస్తుంది. అసలు కట్నంతో పిల్లని ఇస్తామని వస్తున్నారు. మనము అడిగితే కట్నం తీసుకోకుండా చేసుకుంటాడని నేను చెప్పాను, అంతేగాని' అంటూ సమర్థించాడు అవధాన్లుగారు.

ఇంతలో ఆఫీసునుండి నరసింహం వచ్చాడు. అవధాన్లు తిరిగి తన పురాణం మొదలు పెట్టాడు. సంగతి అంతా విన్న నరసింహం 'ఇంతకాలం పెంచి, దాన్ని

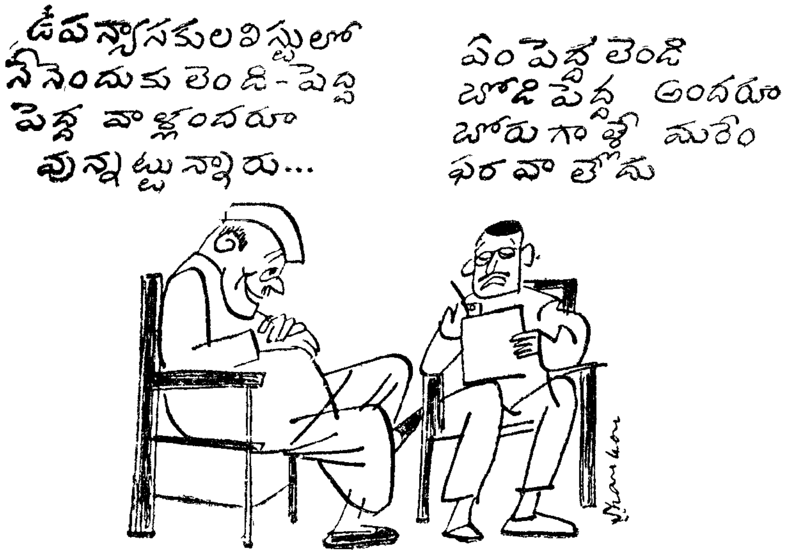

రెండో పెళ్ళి వాడికి ఇచ్చి పెళ్ళి చెయ్యాలా? ఎంతగా దిగజారిపోయింది నా బ్రతుకు' అని బాధపడ్డాడు.

'పెద్ద బాబూ! నేను ఒక మాట చెబుతున్నాను, విను. పిల్లలుగలవాడన్న మాటేగాని, చూడటానికి అంత వయస్సు తేడా తెలియదు. సిరిసంపదలకు లోటు లేదు. ఆ పిల్లలంటావా, అయిన వారి ఆదరణకు మొహం వాచిఉన్నారు. మన అమ్మాయివారింట మహాలక్ష్మిలాగఉంటుంది నీ శక్తి అంతా ధారపోసినా ఇటువంటి సంబంధం తేలేవు' అంటూ అంగీకారం కుదర్చాలని అవధాన్లుగారు తాపత్రయ పడ్డాడు.

'వీల్లేదండీ, ఇటువంటి పెళ్ళి చేసే కన్న, పార్వతి మెట్రిక్ ప్యాసయింది గనుక దాని బ్రతుకు అది బ్రతకగలదు. నేను బ్రతికుండగా ఇటువంటి పెళ్ళి చెయ్యను' అని ఆవేశంతో అన్నాడు నరసింహం.

గంపంత ఆశతో వచ్చిన అవధాన్లు మొహం వాడిపోయింది. ఎలాగయినా ఈ సంబంధం కుదిరిస్తే ఏదోకొంత ముట్టక పోతుందా అని ఆశపడ్డాడు.

అంతా వింటున్న పార్వతి అన్నయ్య అభిప్రాయంతో ఏకీభవించలేకపోయింది. 'అన్నాడే గాని, అన్నయ్య తనను ఉద్యోగము చేయనీయడు. ఈ కట్నాలకు తట్టుకొని పెళ్ళి కుదరదు. ఇప్పటికే, పాపం, వదినెను అందరూ తలోకవిధంగా ఆడిపోసుకుంటున్నారు. అడిగేవాళ్ళులేరని ఆడబడుచుకు పెళ్ళిచేయటం లేదంటున్నారు. నేను పెళ్ళి అయి అత్తవారి ఇంటికి వెడితే ఇంటిలో చాకిరీచేసేందుకు ఎవరూ ఉండరనే కారణంతో నాపెళ్ళికి వదినె గట్టిగా ప్రయత్నం చేయటంలేదని కొందరి దురభిప్రాయం. నానారకాలుగా వదినెను ఆడిపోసుకుంటారు' అని ఆలోచించుకొని, మనస్సు సమాధానపరచుకొని, దృఢనిశ్చయంతో గదిలోనుండి బయటకు వచ్చింది పార్వతి.

'నేనంతా విన్నాను అన్నయ్యా. నాకు ఈ సంబంధం ఇష్టమే. మీరు ఇంతగా ఆలోచించి బాధపడటం దేనికో నాకు అర్థంకావటములేదు. తల్లిలేని పిల్లలకు తల్లిగా ఉపయోగపడటంకన్న నాకు మంచి మార్గం ఏముంది? ఇంక ఆలోచించిక ఒప్పుకో అన్నయ్య. నేనేమీ బాధపడటం లేదు. మనస్ఫూర్తిగా చెబుతున్నాను' అంది పార్వతి. ఈ మాటలతో అవధాన్లుగారికి సత్తువ వచ్చింది. ఎలాగయితే నేమి, విశాలాక్షి, నరసింహములను ఒప్పించాడు.

తర్వాత, లాంఛనముగా పెళ్ళిచూపులు ఆ వెంటనే పెళ్ళికూడ అయిపోయింది. పార్వతి సిరిసంపదలను చూసి అక్కలు అసూయపడ్డారు. ఇంతకంటె మంచి సంబంధం దొరికి ఉండదని చెప్పారు.

కాపురానికి వెళ్ళిన పార్వతి, తాను నలుగురు పిల్లలు పుట్టిన తర్వాత, ఇంక పిల్లలు కలుగకుండా ఆపరేషను చేయించుకొన్నట్లు భర్త చెప్పినపుడు బాధపడలేదు. ఆ మనస్సు ఎపుడో రాయి అయిపోయింది. ఆపిల్లలే తనపిల్లలని సరిపెట్టుకుంది. ●

ఆరోగ్యము
బాగుగా ఉండేలా చూచుకొనుటకు
మీకు ముఖ్యమైన
విటమినులు
మరియు
ఖనిజ లవణములు
ప్రతిరోజు కావాలి...

వాటిని పొందుటకు ఒక
విమ్‌గ్రాన్
బిళ్ల మాత్రమే చాలును
దీనిలో 11 ముఖ్యమైన విటమినులు మరియు 8 ముఖ్యమైన ఖనిజ లవణములు కలవు
ఒక విమ్‌గ్రాన్ మిమ్మల్ని రోజంతా శక్తివంతముగా ఉంచుతుంది. విమ్‌గ్రాన్‌ను నేడే కొనండి!
SQUIBB SARABHAI CHEMICALS
® రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్కు
Shilpi SC 53/67 Tel